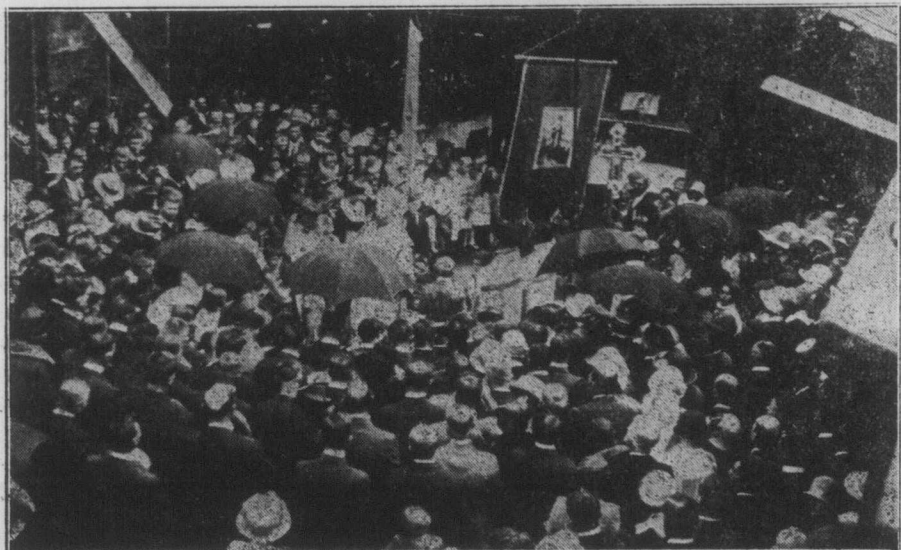

СЛОВО ВІД ГОЛОВНОГО ВИДІЛУ БРАЦТВА ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ І ПРИХИЛЬНИКІВ

УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ.

Тисяч дев'яносто двайцять п'ятий рік запишеться нестертими буквами в історії Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Сього року організація Церкви завершується величавою будовою Української Православної Катедри св. Покрови в Вінніпегу. Катедра або Собор св. Покрови буде найвеличавішою будівлею в українським стилі на сім боці океану. Покищо сього року буде скінчений тільки перший поверх катедри збудований з солідного камення дуже гарної роботи. Другий поверх катедри буде збудований пізніше, коли на се зволють фонди. Пляни другого поверху катедри вироблені нашим українським будівничим п. С. Ковблем вислано до Всеукраїнської Церковної Ради в Києві, де знатоки українського церковного стилю викінчать сі пляни так, щоби катедра збудована по сим плянам була гордістю українського народу в Канаді і окрасою міста Вінніпегу.

Самий факт, що православні Українці міста Вінніпегу приступили до будови такої величавої катедри показує на

З візитації Архієпископа Іоанна в Вінніпегу. — Підчас архиєрейської Служби Божої між мурами Катедри.

велику відданість Українській Православній Церкві, їх горожанську зрілість і патріотизм. Сей факт тим більше замінний, коли пригадаємо собі, що Українська Православна Громада в Вінніпегу існує доперва несповна два роки, що перше Богослуження для сеї громади було відправлене на Різдво 1924 року. Вінніпегська Православна Громада числила в самім початку несповна тридцять членів. В протягу півтора року число членів зросло до близько трох соток. Є певна надія, що коли тільки ся громада зачне регулярну церковно-народну працю в своїм власнім храмі, число членів громади зросте ще багато.

Сей великий поступ православного руху замінний не тільки в Вінніпегу, але й в цілій Канаді. Українське Греко-Православне Брацтво в Канаді, якому судилось відродити Українську Православну Церкву в Канаді, і яке з сеї причини як найкраще ознайомлене з поступом Української Православної Церкви в Канаді, позволить собі в коротці пригадати нашій суспільності в Канаді головні етапи розвою Української Православної Церкви в Канаді. Сей короткий перегляд історії Української Православної Церкви в Канаді буде найкращим доказом великої живучости православного руху між Українцями в Канаді і запорукою на дальший скорий розвій Української Православної Церкви в Канаді.

Українське Греко-Православне Брацтво було завязане на зборах в Саскатуні 1918 року. Брацтво увійшло в порозуміння з Архієпископом Александром, який позволив деяким священикам з російської місії обслуговувати українські православні громади. Першою такою громадою була церковна громада в Ст. Джуліен, Саск., яка перейшла з греко-католицизму на православ'я. Число громад зачало скоро зростати. Та біда була в тім, що священики з російської місії зачали вести кацапську пропаганду між українськими громадами. Треба було конче дістати свідомих українських священиків і для сеї цілі покликано до життя Православний Семинар в Саскатуні 1919 року. Для семінаря Брацтво дістало професора в особі д-ра Лазара Германа з Буковини, а пізніше також о. д-ра Н. Копачука з Буковини. Се були два перші етапи в історії Української Православної Церкви в Канаді.

Третім етапом було запрошення Митрополита Германа взяти духовний покров над нашою Церквою з тої причини, що Архієпископ Александер під напором галицьких москвофілів зачав ворожий курс проти Української Православної Церкви, на зорганізованя якої він дав був свій дозвіл і навіть підписав спеціальну угоду в сій справі з репре-

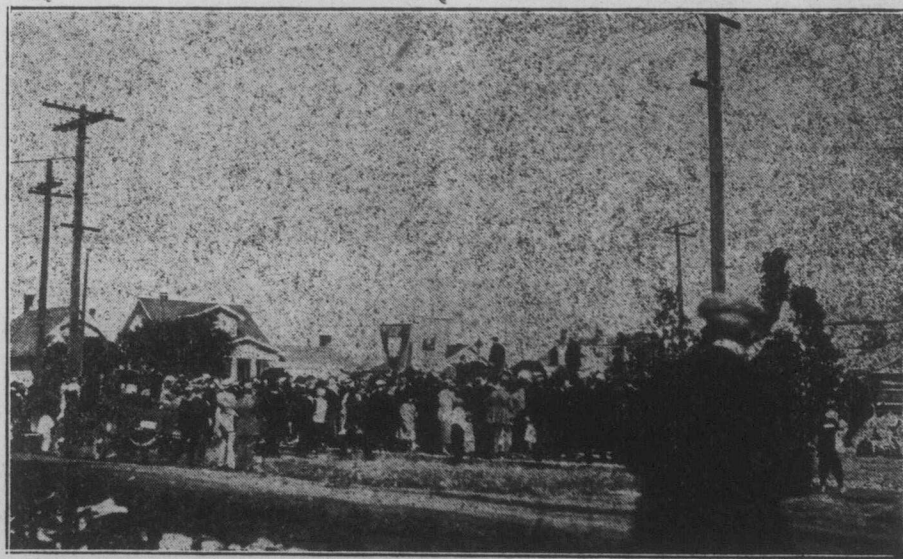
зентантом Брацтва, п. В. Свистуном, що в сій цілі їздив в літі 1919 року спеціально до Нью Йорку. Митрополит Германонос згодився взяти покров над нашою церквою на Соборі в Вінніпегу при кінці 1919 року.

Четвертим етапом в історії Української Православної Церкви було висвячення трох питомців духовного семінаря, іменно оо. С. В. Савчука, П. Самця і Д. Ф. Стратійчука. Сі три перші священики канадійського виховання були як найкращою запорукою свобідного розвою церкви. Кожному з них приділено дуже широке поле, бо аж по цілій провінції, до місійної праці. О. Самець почав свою працю в Манітобі, о. Савчук в Саскачевані, а о. Стратійчук в Алберті, де пізніше отворено другий курс духовного семінаря, на котрий учащали чотири питомці, з яких однак тільки один скінчив курс і був пізніше висвячений на священика, іменно о. С. Гребенюк. В сей час наша церква має отсих священиків, оо. Германа, Копачука, Савчука, Самця, Стратійчука, Гребенюка, а також о. Д. Кирстюка, що був передше священиком в російській місії, і о. І. Кусого, а потім також о. В. Новосада з Америки.

Весь сей час число парохій зростає. Зростає також постійно число членів парохій. Зріст Української Православної Церкви йде в парі з шаленою агітацією проти неї зі сторони католиків, кацапів і протестантів. Однак та протиагітація замість пошкодити, помагає зростови Церкви, тому, що нарід перекоується чимраз більше, що Православна Церква стоїть на чисто народнім становищі, коли другі церкви є цілковито під чужими впливами.

П'ятим етапом в історії нашої Церкви треба вважати висвячення о. В. Кудрика, бувшого довголітнього редактора Українського Голосу, чоловіка дуже ознайомленого з історією і обрядами Української Православної Церкви, а також доброго знавця теології взагалі. З його приступленням в члени священиків наша Церква дуже зміцнилась. Пізніше трохи був висвячений священиком о. П. Мельничук.

Шестим етапом в історії нашої Церкви є приїзд до Канади Впр. Архієпископа Івана Теодоровича, який на запрошення Собору в Йорктоні, що відбувся 1924 року в літі, бере під свій покров Українську Православну Церкву в Канаді, перебираючи духовний провід від Митрополита Германоноса. Рівночасно до нашої Церкви прилучуються отсі священики: о. К. Кирстюк, бувший катехит в гімназії в Вишніці на Буковині, о. П. Білонь, бувший польовий священик при Українській Армії, родом з Великої України і о. Сенета, бувший греко-католицький священик із станицієвської дієцезії. Крім сього Впреосв. Владика висвячує осенню 1924 року о. В. Слюзара, бувшого питомця духовного семінаря

Вид з посвячення угольного камення української православної Катедри св. Покрови в Вінніпегу, якого довершив Високопреосвящений Архієпископ Іоанн Теодорович дня 16 серпня, 1925 р.

в Чернівцях на Буковині а весною біжучого року в ряди українських православних священиків приймається о. М. Кучера, бувшого греко-католицького священика з станицієвської дієцезії.

По обняття духовного проводу в нашій Церкві Впр. Архієпископом Іваном, Українська Православна Церква в Канаді разом з Українською Православною Церквою в Америці навязує близші зносини з Українською Православною Автокефальною Церквою на Україні, стає фактично автономною частю Української Автокефальної Церкви.

З обняттям духовного проводу в нашій Церкві Впр. Архієпископом Іваном Теодоровичем зростає сильно пристіж Церкви в очах нашого народу в Канаді. Рівночасно однак зміцнюються атаки на неї зі сторони її противників, головно католиків під проводом єпископа Будки. Атаки сі